

PARAULA I VIDA

Consagrem-nos al Sagrat Cor de Jesús (I)

Aquest diumenge dia 30 de juny, en finalitzar el mes del Sagrat Cor, al Cerro de los Ángeles (Diòcesi de Getafe, Madrid) serà renovada la consagració d'Espanya al Sagrat Cor de Jesús que fou feta fa cent anys pel rei Alfons XIII. Més que consagrar un país en abstracte, ara es tracta de consagrar les persones, de consagrar-nos cadascun de nosaltres i les nostres famílies, oferir-nos, perquè Aquell que va venir al món a estimar trobi, en nosaltres, cors que li corresponguin, que l'estimin i el facin estimar.

Estimem aquesta devoció major de l'Església al Sagrat Cor de Jesús, que no passarà mai, perquè s'endinsa en l'amor misericordiós i sacrificat de Jesús per tota la humanitat. Fa bé estimar el Sagrat Cor de Jesús i ser-li devots. Preguar dient la jaculatòria «Sagrat Cor de Jesús, en Vós confio!», o simplement «Jesús, en Vós confio!». Així es prolonga en nosaltres la vida nova de la Pasqua, ens ajuda a oferir-nos del tot a l'amor de Crist, i ens allibera d'imatges de Déu encarcarades, judiciàries o justicières. La devoció al Sagrat Cor precisament remarca la gran humanitat del Senyor, la seva misericòrdia i preferència pels petits i senzills, pels cansats i afeixugats, pels pecadors, pels pobres, perquè Ell és «benèvol i humil de cor» (Mt 11,29) i dona la vida a la Creu pels qui estima.

Quan era rector jove al Poblenou de Barcelona, el 1985, vaig redactar aquesta oració perquè pogués ajudar a renovar la devoció al Sagrat Cor de Jesús. Aquesta és la meva **Oració al Sagrat Cor de Jesús:**

«Senyor Jesucrist, Redemptor del món, Amic dels senzills i dels pecadors, que us heu deixat traspassar el vostre Cor Sagrat a la Creu, per salvar-nos del pecat i donar-nos l'abundància de la vida divina. Mireu compassiu la nostra feblesa, i tingueu-ne pietat. Allibereu-nos del pecat i del mal, i conduïu-nos a l'autèntica pau que es troba per la conversió i l'acolliment de la vostra Paraula. Vós que ens inviteu a seguir-vos i a estimar-vos com a deixebles, perquè així trobarem el repòs i la felicitat que tant desitgem, no ens deixeu mai de la vostra mà poderosa, i sosteniu-nos bondadós en tots els nostres camins. Avui us consagrem humilment les nostres vides i les nostres llars, perquè volem viure sempre amb la confiança posada només en Vós, que sou l'Amor infinit, i perquè us volem servir de tot cor a Vós i als nostres germans per amor a Vós. Feu, Senyor, que tots puguem trobar en Vós l'Amic veritable i el Mestre bondadós i humil, i que en el vostre Cor Sagrat hi aprenguem l'amor generós i sacrificat envers tothom. Amén.»

† **Joan-Enric Vives,**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Ordenació episcopal de l'Arquebisbe de Tarragona

El dia 8 de juny va tenir lloc la celebració d'ordenació episcopal i presa de possessió canònica de l'arxidiòcesi Tarragona de Mons. Joan Planellas i Barnosell a la Catedral Metropolitana de Tarragona. La celebració va comptar amb la participació de més de 2.000 persones i va ser presidida pel Cardenal-arquebisbe metropolità de Barcelona, Mons. Joan Josep Omella, i concelebrada pel Nunci apostòlic, Mons. Renzo Fratini; l'Arquebisbe emèrit de Tarragona, Mons. Jaume Pujol; el Bisbe de Girona, Mons. Francesc Pardo; el Cardenal Ricardo Blázquez, President de la Conferència Episcopal Espanyola; l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, juntament amb tots els bisbes de les diòcesis amb seu a Catalunya, els bisbes de Mallorca, auxiliars de València i de Madrid, els abats de Poblet i Montserrat, i l'Abat del Monestir ortodox de Saint Nicolas de la Dalmarie, a França.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Als homes els és impossible

Com és que a la nostra humanitat li costa tant trobar els camins de la justícia, de la pau, del respecte als altres? Quantes vegades ens hem fet aquesta pregunta! Quan recordem la història o analitzem el present, tant de les societats com dels individus, acabem amb la mateixa angoixa: per què és tan difícil...?

Evoquem un passatge important de l'Evangeli: la reacció negativa d'un ric que buscava la manera d'entrar a la vida eterna i el comentari posterior de Jesús: «Fills meus, que n'és de difícil entrar al Regne de Déu!». Els deixebles s'espanten: «Doncs, qui podrà salvar-se?»; qui pot viure així? La resposta de Jesús va a l'arrel de l'experiència humana i del

seu misteri; es pot dir que és un resum de tot el missatge de Jesús: «Per als homes és impossible, però no a Déu, perquè Déu ho pot tot» (Mc 10,17-27).

Viure veritablement la vida humana és més que tenir bons sentiments o no fer mal a ningú; comporta afrontar reptes molt seriosos: acceptar els altres tal com són, potser dolents i violents; reconèixer les pròpies febleses, limitacions i injustícies; assumir la mort d'un fill, o la infidelitat d'una persona estimada, o la calúmia d'un amic; és compartir els béns propis amb els que ho necessiten, assumir el propi sofriment i la pròpia mort. La reflexió de Jesús és dura: «Per als homes, viure així és impossible». Ens sentim febles i inevitablement

ens agafem a la vida, a les coses, i ens defensem de tot i de tots. La història de la humanitat i el que anem constatant dia rere dia confirmen lamentablement la sentència de Jesús.

Però precisament Ell ve a revelar el misteri més profund: «Déu ho fa possible». És Déu qui fa possible que els homes visquem amb esforç i amb plenitud la nostra difícil vida humana. El primer ha estat Jesús, el Senyor; i al seu darrere, tots els qui han assumit la presència de Déu en la seva vida i han après a estimar i a desprendre's de tot allò que perd la vida.

Mn. Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

PALABRA Y VIDA

Consagrémonos al Sagrado Corazón de Jesús (I)

Este domingo día 30 de junio, al finalizar el mes del Sagrado Corazón, en el Cerro de los Ángeles (Diócesis de Getafe, Madrid) será renovada la consagración de España al Sagrado Corazón de Jesús que fue hecha hace cien años por Alfonso XIII. Más que consagrar un país en abstracto, ahora se trata de consagrar las personas, de consagramos cada uno de nosotros y nuestras familias, ofrecernos, por que Aquel que vino al mundo a amar encuentre, en nosotros, corazones que le correspondan, que le amen y lo hagan amar.

Amemos esta devoción mayor de la Iglesia al Sagrado Corazón de Jesús, que no pasará nunca, porque se adentra en el amor misericordioso y sacrificado de Jesús por toda la humanidad. Hace bien amar al Sagrado Corazón de Jesús y serle devotos. Orar diciendo la jaculatoria «¡Sagrado Corazón de Jesús, en Vos confío!», o simplemente «¡Jesús, en Vos confío!». Así se prolonga en nosotros la vida nueva de la Pascua, nos ayuda a ofrecernos del todo al amor de Cristo, y nos libera de imágenes de Dios rígidas, judiciales o justicieras. La devoción al Sagrado Corazón precisamente remarca la gran humanidad del Señor, su misericordia y preferencia por los pequeños y sencillos, los cansados y agobiados, por los pecadores y por los pobres, porque Él es «manso y humilde de corazón» (Mt 11,29) y da la vida en la Cruz por los que ama.

Cuando era joven párroco en Poblenou de Barcelona, en 1985, redacté esta oración para que pudiese ayudar a renovar la devoción al Sagrado Corazón de Jesús. Esta es mi **Oración al Sagrado Corazón de Jesús**:

«Señor Jesucristo, Redentor del mundo, Amigo de los sencillos y los pecadores, que te has dejado traspasar tu Corazón Sagrado en la Cruz, para salvarnos del pecado y darnos la abundancia de la vida divina. Mira compasivo nuestra debilidad, y ten piedad de nosotros. Líbranos del pecado y del mal, y condúcenos a la auténtica paz que se encuentra por la conversión y la acogida de tu Palabra. Tú que nos invitas a seguirte y a amarte como discípulos, porque así encontraremos el reposo y la felicidad que tanto deseamos, no nos dejes nunca de tu mano poderosa, y guárdanos en todos nuestros caminos. Hoy te consagramos humildemente nuestras vidas y nuestros hogares, porque queremos vivir siempre con la confianza puesta sólo en Ti, que eres el Amor infinito, y porque queremos servirte de todo corazón y a nuestros hermanos por amor a Ti. Haz, Señor, que todos podamos encontrar en Ti al verdadero Amigo y el Maestro bondadoso y humilde, y que en tu Corazón Sagrado aprendamos el amor generoso y sacrificado hacia todos. Amén.»

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Convivències dels joves de preconfirmació a Andorra

Setanta nois i noies de 3r curs de catequesi de les parròquies andorranes es van reunir, dissabte 18 de maig, per participar en la tercera i darrera jornada de convivència del curs catequètic. El lema de les reflexions va ser «Caminant... volem fer camí» durant la Cinquantesima pasqual fins

a la Pentecosta. Sant Joan de Caselles i la casa de colònies d'Aina van acollir els joves i els seus monitors en l'activitat inicial i l'esmorzar, amb la previsió de caminar fins a Meritxell i oferir el seu treball a la Mare del Cel.

El mal temps —la primavera andorrana és capritxosa i va fer caure aigua-neu en un ambient gèlid— va fer anul·lar la caminada i que el gruix de les activitats es concentrés a Aina, amb una reflexió al voltant de la figura de la Verge Maria. Es va treballar en petits grups i per tal de conèixer companyes i companys d'altres parròquies, i es va viatjar virtualment fins a l'Església de la Santa Creu, la creu dels set braços, l'Església de Sant Miquel de Prats i els oratoris, fins a arribar al Santuari de la Mare de Déu de Meritxell, centre del viatge. Finalment es va compartir la feina feta en una senzilla pregària.

Confirmacions a Guissona

L'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, va administrar el sagrament de la Confirmació a 21 joves i 1 adulta a la Parròquia de Santa Maria de Guissona el dia 18 de maig. Concelebraren amb l'Arquebisbe, el Rector de la Parròquia, Mn. Ramon Balagué, així com Mn. Àngel Saball i Mn. David Codina. S'hi celebrava també el dia final de la Catequesi amb presència de molts infants i adolescents i les seves famílies amb els catequistes de la parròquia.

A la seva homília, Mons. Vives animà tots els fidels i especialment als joves confirmands i els nois de Catequesi amb les famílies, a proclamar l'Evangeli a tot el món, a totes les perifèries, sense falsos respectes humans, amb convicció i coherència de vida, donant testimoni de Jesús. Al final de l'Eucaristia, l'Arquebisbe regalà un Nou Testament als joves confirmats que el besaren en signe d'estimació i respecte, tot acollint-lo, i els demanà que el llegissin una mica cada nit en anar a descansar, perquè és com un rec gota a gota que enforteix la fe.

Mons. Vives s'adreçà especialment als pares dels infants de la Catequesi felicitant-los perquè haguessin batejat els fills, i per haver triat aquesta opció de vida per als seus fills que els permet conèixer Jesús i estar oberts per tenir accés a la transcendència, sense privar-los d'aquesta possibilitat.

També els animà que escollissin la classe de religió que no és la Catequesi però que s'adequa molt a tots els interessats en el fet religiós, i que vol transmetre coneixements de la religió catòlica i de les altres religions perquè els adolescents i joves no siguin analfabets religiosos i culturals i tinguin una bona competència també en aquest àmbit tan important per a entendre la cultura, l'art i la tradició que els rodeja. I això s'escau especialment en llocs com Guissona amb un índex tan alt d'emigrants d'arreu del món amb qui compartim la vida.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Si els nostres cors s'obren a la misericòrdia i segellem el perdó amb una abraçada fraternal, proclamem davant del món que és possible vèncer el mal amb el bé» (28 d'abril).

@Pontifex: «Déu et busca, encara que tu no el busquis. Déu t'estima, encara que tu t'hagis oblidat d'Ell. Déu albira en tu una bellesa, encara que tu creguis que has desperdiciat inútilment tots els teus talents» (29 d'abril).

@Pontifex: «Demanem al Senyor que ens faci conscients que no es pot ser veritablement cristians sense caminar amb l'Esperit Sant, sense deixar que l'Esperit sigui el protagonista de la nostra vida» (1 de maig).

@Pontifex: «Ens cal un periodisme lliure, al servei de la veritat, del bé, de la justícia; un periodisme que ajudi a construir la cultura de la trobada» (3 de maig).

Dedicació d'un nou altar i benedicció dels mosaics del P. Rupnik a Sant Julià de Lòria

L'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives, va dedicar el nou altar i va beneir els nous mosaics de l'Església parroquial de Sant Julià i Sant Germà de Lòria (Principat d'Andorra), obra del P. Marko Ivan Rupnik, en una solemne litúrgia eucarística que va tenir lloc el dia 10 de juny de 2019.

Unes 500 persones van omplir l'església parroquial per veure el resultat de la reforma obrada pel prestigiós artista jesuïta d'origen eslovè, el P. Marko Ivan Rupnik, realitzada coincidint amb el 20è aniversari de la coronació de la Mare de Déu de Canòlich.

La renovació artística de l'església fou duta a terme en els darrers dies del mes de maig: una vintena de persones de diverses edats i nacionalitats van treballar en la instal·lació del mosaic, al llarg de cinc dies, per fer possible el projecte, que inclou una capella especial per a la Mare de Déu de Canòlich i un baptisteri renovat, il·luminació específica, i «tot realitzat

des d'una visió espiritual de l'espai» com el P. Rupnik va explicar als mitjans de comunicació andorrans.

L'Arquebisbe Joan-Enric va glossar, a la seva homilia, el significat teològic profund dels mosaics que aquell dia es beneïen: Jesús que ens dona

el Pare Nostre i que ho fa en la llengua pròpia del Principat d'Andorra: el català. Maria que al costat de Crist amb la seva mà ens indica que hem d'atansar-nos a Jesús. El Misteri de l'Encarnació representat amb Josep, Maria i l'infant Jesús. I Jesús que, ja

adult, davalla als inferns per rescatar Adam i Eva de la mort. Mons. Vives va animar els fidels a acudir al temple parroquial de Sant Julià de Lòria quan ens trobem ens els «inferns» de la nostra vida i a confiar en la Mare de Déu sota l'advocació de Canòlich tan estimada per tots els lauredians i que amb la seva nova capella ha estat dignificada perquè els fidels li puguin oferir un millor culte.

Van assistir a l'acte el Cap de Govern del Principat d'Andorra, M.I. Sr. Xavier Espot; els Cònsols Major i Menor de la Parròquia de Sant Julià de Lòria, Hbles. Srs. Josep Miquel Vila i Julià Call; els Consellers del Comú de la Parròquia; i l'Ambaixador del Regne d'Espanya a Andorra, Excm. Sr. Àngel Ros.

Al final de la Missa, la benedicció dels nous mosaics per part del Sr. Arquebisbe després de la pregària invitant a venerar les imatges representades pels mosaics va cloure la joiosa celebració.

Confirmacions a la Massana

Divendres dia 24 de maig, l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives, va administrar el sagrament de la Confirmació a 6 joves de la Parròquia de Sant Iscle i Santa Victòria de la Massana (Principat d'Andorra). Concelebraren amb l'Arquebisbe el Rector, Mn. Lluís Eduard Salinas, Mn. Emili Villegas i Mn. David Codina.

A la seva homilia l'Arquebisbe animà els joves confirmands a viure els fruits de l'Esperit Sant que rebien aquell dia i que segons la carta de Sant Pau als Gàlates són l'amor, el goig, la pau, la paciència, la fidelitat, la bondat, la mansuetud, la sobrietat. Els cristians hem de donar bons fruits en obres ja que Jesús digué als seus deixebles que «pels seus fruits els coneixereu». En aquest sentit, Mons. Vi-

ves va subratllar com el distintiu dels cristians ha de ser l'amor manifestat en fruits-obres de misericòrdia, segons el que el mateix Jesús proclamava aquell dia a l'Evangeli: «Això us mano, que us estimeu els uns altres.»

Al final de la Missa, els joves reberen un Nou Testament que cadascú d'ells besà en signe d'estimació i respecte a la Paraula de Déu.

Confirmacions i trasllat de la Mare de Déu de Canòlich

El divendres dia 17 de maig, Mons. Joan-Enric Vives va administrar el sagrament de la Confirmació a 41 joves i 4 adults de la Parròquia de Sant Julià de Lòria.

A l'església, encara en procés de renovació, tingué lloc l'Eucaristia on els joves confirmands participaren activament en la celebració. A la seva homilia, l'Arquebisbe Vives va exhortar els joves a renovar-se espiritualment utilitzant la imatge de la renovació del temple parroquial de Sant Julià que seria renovat gràcies a la intervenció arquitectònica del P. Marco Ivan Rupnik.

Posteriorment tingué lloc el trasllat de la Sagrada Imatge de la Mare de

Déu de Canòlich des del lloc que ocupava fins ara, al seu nou emplaçament en un cambriol nou que la farà lluir amb major esplendor i dignitat mentre el poble fidel cantava l'Ave Maria.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

1. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Gn 18,16-33 / Sl 102 / Mt 8,18-22]. Sant Domicià, abat; sant Aaró o Aaron, germà de Moisès i primer sacerdot de l'antiga aliança (s. XIII aC); santa Elionor (Leonor), mr.

2. ■ Dimarts [Gn 19,15-29 / Sl 25 / Mt 8,23-27]. Sants Procés i Martinià, màrtirs; sants Bernadí Realino, Joan Francesc Regis i Francesc de Gerónimo, i els beats Julià Maunoir i Antoni Balducci, preveres jesuïtes i màrtirs.

3. ■ Dimecres [Ef 2,19-22 / Sl 116 / Jo 20,24-29]. Sant Tomàs, anomenat Dídim (el Bessó), apòstol, venerat a Edessa (s. VI); sant Heliodor, bisbe; sant Jacint, cambrer imperial mr.; sant Lleó II, papa (sicilià, 682-683); beata Maria Anna Mogas Fontcuberta, verge (de Corró de Vall, les Franqueses del Vallès, 1827-1886), fundadora de les Franciscanes Missioneres de la Mare del Diví Pastor.

4. ■ Dijous [Gn 22,1-19 / Sl 144 / Mt 9,1-8]. Santa Isabel de Portugal

(1271-1336), princesa catalano-aragonesa, neta de Jaume I; sant Laureà, bisbe de Sevilla; santa Berta, vg.; sant Valentí Berriochoa, bisbe i màrtir.

5. ■ Divendres [Gn 23,1-4.19; 24,1-8.62-67 / Sl 105 / Mt 9,9-13]. Sant Antoni Maria Zaccaria (1502-1529), prev. fund. Barnabites a Milà (B); sant Miquel dels Sants (1591-1625), prev. trinitari a Valladolid, nat a Vic i patró d'aquesta ciutat; santa Filomena, vg.

6. ■ Dissabte [Gn 27,1-5.15-29 / Sl 134 / Mt 9,14-17]. Santa Maria Goretti (1890-1902), vg. i mr. de la castedat; sant Isaïes, profeta i mr.; sant Ròmul, bisbe.

7. ■ Diumenge vinent, XIV de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Is 66,10-14c / Sl 65 / Ga 6,14-18 / Lc 10,1-12.17-20]. **Urgell:** □ Sant Ot o Odó (†1122), bisbe d'Urgell, patró de La Seu d'Urgell; sant Fermí, bisbe de Pamplona; santa Edilberga, vg.; sant Marçal, bisbe; sant Benet XI, papa (1303-1304).

Diumenge XIII de durant l'any (C)

COMENTARI

El seguiment de Jesús és molt exigent

Avui continuem amb els diumenges de durant l'any que vam iniciar després de Nadal i que hem interromput per la Quaresma i la Pasqua.

La litúrgia ens convida a prendre consciència de la nostra vocació i de les exigències que comporta. Ho veiem a l'evangeli. Hi tenim tres narracions de vocacions. Primer un s'ofereix dient: *Us seguiré pertot arreu on anireu*. Però Jesús li respongué: *Les guineus tenen caus i els ocells nius, però el Fill de l'home no té on reposar el cap*. Seguir Jesús suposa renunciar a tot, a tota seguretat. En la segona narració és Jesús qui crida i la resposta és: *Senyor, permeteu-me primer d'anar-me a casa fins que hauré enterrat el pare*. Però Jesús li diu: *Deixa que els morts enterrin els seus morts, i tu vés a anunciar el Regne de Déu*. L'anunci d'aquest Regne passa per damunt de la família: Jesús mateix n'és un exemple. Això no vol dir oblidar el quart manament sinó que seguir Jesucrist està per damunt fins i tot de la pròpia família. És semblant el tercer cas en el que també hom s'ofereix a seguir Jesús però posa una condició: *Permeteu-me primer que digui adéu als de casa meua*. La resposta de Jesús, un cop més, fa veure la urgència d'anar a anunciar el Regne: *Ningú que mira enrere quan ja té la mà a l'arada no és apte per al regne de Déu*. No hi ha temps per acomiadar-se de la família.

En canvi, en la primera lectura Elies sí permet a Eliseu dir adéu a la seva família: *Vés, torna a casa teua. Què t'he fet jo per impedir-t'ho?* I després d'acomiar-se *se n'anà amb Elies i era el seu ajudant*. Les exigències de Jesús són superiors a les d'Elies. El Regne de Déu és molt més exigent, no permet demores. Sant Pau ens recordarà: *Crist ens ha alliberat de l'esclavatge i vol que siguem lliures*. Vosaltres heu estat cridats a ser lliures. Només qui és lliure de tot lligam, riqueses, possessions, família, interessos personals és apte per a seguir la crida de Jesús. Crist ens crida tots a seguir-lo renunciant a tot.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del primer llibre dels Reis (1Re 19,16b.19-21)

En aquell temps, el Senyor digué a Elies: «Ungeix Eliseu, fill de Safat, d'Abel-Mehulà, perquè sigui el teu successor com a profeta.» Elies se n'anà, i trobà Eliseu, fill de Safat, que llaurava amb dotze parelles de bous. Ell mateix guiava la dotzena parella. Elies va fer com si passés de llarg i li tirà a sobre el seu mantell de profeta. Eliseu deixà els bous, correngué darrere Elies i li digué: «Vaig a besar el pare i la mare i vindré amb tu.» Elies li digué: «Vés, torna a casa teua. Què t'he fet jo per impedir-t'ho?» Ell se'n tornà, prengué la parella de bous, els matà, va coure la carn amb la fusta dels arreus, convidà la gent i se'ls van menjar. Després se n'anà amb Elies i era el seu ajudant.

▶ Salm responsorial (15)

R. *Senyor, heretat meua i calze meu.*

Guardeu-me Déu meu, en vós trobo refugi. / Jo dic: «Senyor, ningú com vós no em fa feliç.» / Senyor, heretat meua i calze meu, / vós m'heu triat la possessió. R.

Beneït sigui el Senyor que em dona seny. / Fins a les nits m'amonesta el meu cor. / Sempre tinc present el Senyor, / amb ell a la dreta, mai no cauré. R.

El meu cor se n'alegra i en faig festa tot jo, / fins el meu cos reposa confiat: / no abandonareu la meua vida enmig dels morts, / ni deixareu caure a la fossa el qui us estima. R.

M'ensenyareu el camí que duu a la vida: / joia i festa a desdir a la vostra presència; / al vostre costat, delícies per sempre. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Galàcia (Ga 5,1.13-18)

Germans, Crist ens ha alliberat de l'esclavatge i vol que siguem lliures. Mantingueu-vos així. No us sotmeteu altra vegada al jou de l'esclavatge. Vosaltres, germans, heu estat cridats a ser lliures. Mireu només de no convertir la llibertat en un pretext per fer el vostre propi gust. Si us estimeu, poseu-vos al servei els uns dels altres. Perquè la Llei es troba tota en un sol precepte: «Estima els altres com a tu mateix.» Però si us mossegueu i us devoreu mútuament, penseu que acabareu destruint-vos. Ara, doncs, us dic: Deixeu-vos guiar per l'Esperit, i no satisfieu els capricis de la carn. Perquè la carn es deleix contra l'Esperit i l'Esperit contra la carn. Esperit i carn lluiten l'un contra l'altre, per no deixar-vos fer allò que voldríeu. Si us deixeu conduir per l'Esperit, no esteu subjectes a la Llei.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 9,51-62)

Quan s'acostaven els dies en què Jesús havia de ser endut al cel, ell resolgué decididament d'encaminar-se a Jerusalem. Envià alguns que s'avancesin, i ells, tot fent camí, entraren en un poblet de samaritans per buscar-hi allotjament. Però la gent no el volgué rebre, perquè s'encaminava a Jerusalem. En veure això, els seus deixebles Jaume i Joan li digueren: «Senyor, voleu que manem que baixi foc del cel i els consumeixi?» Però Jesús es girà i els renyà. I se n'anaren a un altre poblet. Mentre feien camí algú li digué: «Us seguiré pertot arreu on anireu.» Jesús li respongué: «Les guineus tenen caus, i els ocells, nius, però el Fill de l'home no té on reposar el cap.» A un altre, Jesús li digué: «Vine amb mi.» Ell li contestà: «Senyor, permeteu-me primer d'anar-me'n a casa, fins que hauré enterrat el meu pare.» Jesús li diu: «Deixa que els morts enterrin els seus morts, i tu vés a anunciar el regne de Déu.» Un altre digué a Jesús: «Vinc amb vós, Senyor, però permeteu-me primer que digui adéu als de casa meua.» Jesús li respongué: «Ningú que mira enrere quan ja té la mà a l'arada no és apte per al regne de Déu.»

▶ Lectura del primer libro de los Reyes (1Re 19,16b.19-21)

En aquellos días, el Señor dijo a Elías en el monte Horeb: «Unge profeta sucesor tuyo a Eliseo, hijo de Safat, de Abel Mejolá». Partió Elías de allí y encontró a Eliseo, hijo de Safat, quien se hallaba arando. Frente a él tenía doce yuntas; él estaba con la duodécima. Pasó Elías a su lado y le echó su manto encima. Entonces Eliseo abandonó los bueyes y echó a correr tras Elías, diciendo: «Déjame ir a despedir a mi padre y a mi madre y te seguiré». Elías le respondió: «Anda y vuélvete, pues ¿qué te he hecho?». Eliseo volvió atrás, tomó la yunta de bueyes y los ofreció en sacrificio. Con el yugo de los bueyes asó la carne y la entregó al pueblo para que comiera. Luego se levantó, siguió a Elías y se puso a su servicio.

▶ Salmo responsorial (15)

R. *Tú eres, Señor, el lote de mi heredad.*

Protégeme, Dios mío, que me refugio en ti. / Yo digo al Señor: «Tú eres mi Dios». / El Señor es el lote de mi heredad y mi copa, / mi suerte está en tu mano. R.

Bendeciré al Señor que me aconseja, / hasta la noche me instruye internamente. / Tengo siempre presente al Señor, / con él a mi derecha no vacilaré. R.

Por eso se me alegra el corazón, / se gozan mis entrañas, / y mi carne descansa esperanzada. / Porque no me abandonarás en la región de los muertos / ni dejarás a tu fiel ver la corrupción. R.

Me enseñarás el sendero de la vida, / me saciarás de gozo en tu presencia, / de alegría perpetua a tu derecha. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Gálatas (Ga 5,1.13-18)

Hermanos: Para la libertad nos ha liberado Cristo. Manteneos, pues, firmes, y no dejéis que vuelvan a someteros a yugos de esclavitud. Vosotros, hermanos, habéis sido llamados a la libertad; ahora bien, no utilicéis la libertad como estímulo para la carne; al contrario, sed esclavos unos de otros por amor. Porque toda la ley se cumple en una sola frase, que es: «Amarás a tu prójimo como a ti mismo». Pero, cuidado, pues mordiéndooos y devorándooos unos a otros acabaréis por destruirnos mutuamente. Frente a ello, yo os digo: caminad según el Espíritu y no realizaréis los deseos de la carne; pues la carne desea contra el espíritu y el espíritu contra la carne; efectivamente, hay entre ellos un antagonismo tal que no hacéis lo que quisierais. Pero si sois conducidos por el Espíritu, no estáis bajo la ley.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 9,51-62)

Cuando se completaron los días en que iba a ser llevado al cielo, Jesús tomó la decisión de ir a Jerusalén. Y envió mensajeros delante de él. Puestos en camino, entraron en una aldea de samaritanos para hacer los preparativos. Pero no lo recibieron, porque su aspecto era el de uno que caminaba hacia Jerusalén. Al ver esto, Santiago y Juan, discípulos suyos, le dijeron: «Señor, ¿quieres que digamos que baje fuego del cielo que acabe con ellos?». Él se volvió y los regañó. Y se encaminaron hacia otra aldea. Mientras iban de camino, le dijo uno: «Te seguiré adondequiera que vayas». Jesús le respondió: «Las zorras tienen madrigueras, y los pájaros del cielo nidos, pero el Hijo del hombre no tiene donde reclinar la cabeza». A otro le dijo: «Sígueme». Él respondió: «Señor, déjame primero ir a enterrar a mi padre». Le contestó: «Deja que los muertos entierren a sus muertos; tú vete a anunciar el reino de Dios». Otro le dijo: «Te seguiré, Señor. Pero déjame primero despedirme de los de mi casa». Jesús le contestó: «Nadie que pone la mano en el arado y mira hacia atrás vale para el reino de Dios».